

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1163/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Драган Пантић, адвокат из ..., против тужене Скупштине зграде у ... улици број ..., чији је законски заступник Борис Штембергер из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 449/20 од 03.09.2020. године, у седници већа одржаној 08.04.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 449/20 од 03.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 449/20 од 03.09.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Великом Градишту П 144/18 од 26.05.2020. године, тужба је одбачена као недопуштена, па је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 151.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 499/20 од 03.09.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Великом Градишту П 144/18 од 26.05.2020. године.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено, преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13 – УС, 55/14, 78/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је

да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни уједначавања судске праксе или новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин одлучивања и разлоге за одбацивање тужбе. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би поткрепиле његову уопштену тврдњу о неуједначеној судској пракси. Образложења побијаних одлука о страначкој способности и легитимацији у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда којом се окончава парница у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба је поднета 01.09.2015. године, ради исплате, а вредност предмета спора и висина тужиочевог потраживања износи 99.292,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о новчаном потраживању које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија против решења није дозвољена, јер је решење донето у поступку о спору мале вредности.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић